

Hagymabemutató és -vizsga

Napjainkban országos probléma lett a hagymatermesztés, hiszen már nemcsak a makói tájban, de Kecskemét környékén is mintegy 2 ezer holdon és a szegedi járás több gazdaságában is foglalkoznak ezzel a jó hírű zöldségfélével. Éppen ezért nagy érdeklődésre tarthat számot az augusztus 28-án, pénteken délután 14 órakor megrendezendő hagymabemutató, amelyre, Békés és Bács megyéből is hívtak érdeklődőket, érintetteket. A Délalföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet és a Csongrád, Békés és Bács-Kiskun megyei MÉK közös rendezésében bemutatót tartanak a dughagyma vegyszeres gyomirtásáról és a dughagymatermesztés komplex gépesítéséről, vagyis a Makóra látogatók munka közben láthatják a dughagymaszedő-gépet. A továbbiakban a dughagymaszedő-gépet is bemutatják.

Munka közben vizsgázik az étkezési hagymát szedő gép, és a szórt dughagymáról természetesen étkezési hagymatábla is. Nagyhirű szövetkezet, a makói Lenin Tsz területén lesz a bemutató, annál is inkább, hiszen Csongrád megyében ebben a gazdaságban termesztik legnagyobb területen, mintegy ezer holdon ezt a külföldön is elismert és keresett piaci cikket. Ebből a gazdaságból a látogatók a makói Kossuth Tsz területére mennek, ahol szintén megtekintik a „hagymabemutatót”.

Tiszasziget az élen

A társadalmi munka milliói a járásban

Eszterdőről esztendőre eredményesebb társadalmi munkáról adhatunk számot a szegedi járás falvaiban. A legutóbbi értékelésnek megfelelően is örövendős eredmények születtek, hiszen az idei évre tervezett társadalmi munka értéke hárommillió 860 ezer forint, s ebből az első félévben 2 millió 755 ezer forintot teljesítettek a falvak lelkiismeretes, szorgalmas dolgozói. Vagyis az éves tervnek 71,3 százalékát.

A szegedi járásban az egy főre jutó társadalmi munka értéke így 27,21 forintra emelkedett, ami az elmúlt év hasonló időszakához viszonyítva 7,66 forintra több. Ezt a közszégi tanácsok vezetőinek és a társadalmi szervezeteknek a szoros együttműködése eredményezte. A korábbi évekhez hasonlóan a társadalmi munka a vízművek és a vízhálózat építésénél jelentkezett. De az idén igen jelentős a belvízkár elleni védekezéssel kapcsolatban kifejtett társadalmi tevékenység is.

A belterületen a járdák építésénél és felújításánál jobb szervezéssel még fokozhatták volna az eredményeket, sajnos azonban a legtöbb helyen a szervezett munkát anyagihiány miatt megkezdeni sem tudták. A lakosság felajánlása, tevékenysége, a parkosításnál, a virágágyak gondozásánál, az esővízcsatornák kitisztításánál mutatkozott meg leginkább. Pusztamérgesen felépítették a tűzoltó szertárat, s a közszégi tanács csupán az anyagot vásárolta meg, minden építési munkát a lakosság önkéntesen, társadalmi munkában végzett.

Az első félévi értékelés szerint Tiszasziget van az élen, hiszen az évi előirányzott 300 ezer forintot társadalmi munkával szemben 600 ezer forintot teljesített. Az egy főre jutó teljesítés

értéke 375 forint. Ugyancsak szép eredményt ért el Baks, ahol a 40 ezer forintos évi előiránnyal szemben 527 ezer forintot teljesítettek. Így itt az egy főre jutó társadalmi munka értéke 195,91 forint. Különösen a vízmű és vízhálózat építésénél jelentett sokat a lakosság önzetlen támogatása. Szép eredményt mondhat magának Zsombó is, ahol az egy főre jutó társadalmi munka

értéke 112,87 forint, és Pusztamérges is, ahol ez az összeg 94 forint 20 fillér.

Sajnos a szegedi járásban is akadnak falvak, községek, ahol az egy főre jutó tervezett társadalmi munka értéke tíz forint alatt van. Sőt akadnak olyan községek is, például Bördány és Üllés, ahol az idei év első felében egyáltalán nem végeztek társadalmi munkát.

Októberben:

Indul a zenei évad

Elkészült a Filharmónia új évadjának műsorterve. A program várhatóan a szegedi szimfonikus zenekarról épült, s a szolisták között is meglegőn szép számmal akadnak szegedi művészek. A nyitány ezúttal kamarakonzert lesz: a Tisza szálló nagytermében október 23-án este 8 órakor a svájci harmadik művész Nicanor Zaboléta a B-sorozat vendégeként Albeniz, Bach, Viotti, Hindemith, Prokofjev, Granados és mások műveit játssza. A színházi ciklus két nappal később, október 25-én, vasárnap délelőtt 11-kor Beethoven műsorral indul. A szegedi szimfonikusokat Sulyok Tamás vezényli, az F- és G-dúr rományt Kiss András mutatja be. Ebben a programban kap helyet a Zenebarátok Kórusa is.

Szegediek a műsorban

Két koncertet dirigál a színházban Vaszy Viktor, egyet-egyet a kamarasorozat-

tokban, s a szegedi szimfonikusok vezető karmestere zeneszerzőként is bemutatkozik: április 30-án a Tisza szállóban tart szerzői estét a Tátrai vonósnegyes és a Tanárképző Főiskola női karának közreműködésével. Kardos Pál kütűnő kórusa ezúttal is kapott önálló koncertet, vendégművészei Kedves Tamás és Nagy István lesznek. A dirigensek között további két szegedi karmester neve szerepel: Szalasy István a színházban lép pódiumra a szegedi szimfonikusokkal, Várady Zoltán a kamarazenekart vezényli a dóm orgonakonzertjén. Az előbbi műsor vendége a Szegeden is népszerű Jeanne Marie Darré, az utóbbi Margittay Sándor.

Népszerű versenyművek

Az idei évad színházi matinéira egyetlen külföldi karmester érkezik, a fiatal, rendkívül tehetséges Paul Capolongo, aki tavaly már meghódította a szegedi publikumot. A hazai dirigensek: Erdélyi Miklós, Jancovics Antal, Kerekes János, Komor Vilmos és Kórodi András. A szolisták közismert, népszerű versenyműveket játszanak: Rados Ferenc Brahms d-moll zongoraversenyét, Bacher Mihály Liszt Haláltáncát, a fiatal Lux Erika Csajkovszkij b-moll koncertjét, Antal István Bartók II. zongoraversenyét, Gyarmati Vera Mendelssohn

Ülést tartott a II. kerületi tanács

A felsővárosi pártszervezet helyiségében tartotta ülését tegnap, kedden a szegedi II. kerületi tanács. Az ülésen részt vett Lacsán Mihályné, országgyűlési képviselő is. A bevezetőben szólt a város elnöke beszámolóhoz kapcsolódó hozzászólásokra Pántya József, a vb elnöke válaszolt, majd Rad-

nóti Tamásnak, a városi tanács vb művelődési osztálya helyettes vezetőjének előterjesztésében a II. kerület kulturális helyzetét; Pásztor Albertnek, az oktatási és ifjúságvédelmi állandó bizottság elnökének előterjesztésében az e területen működő albizottságok és társadalmi aktivisták munkáját; dr. Kerepesi József, vb-titkár, és Hévízi János, pénzügyi osztályvezető előterjesztésében a tanács pénzügyi tervének első féléves teljesítéséről szóló beszámolót tüzte napirendre és tárgyalta a kerületi tanács ülése.

A II. kerület kulturális helyzetéről és a további kultúrpolitikai feladatokról szóló tájékoztatás sorra vette az oktatási intézmények, a népművelés kerületben aktuális kérdéseit. Különösen az óvodai férőhelyek problémájáról, a Tarjánban létesítendő 500 férőhelyes moziáról és a Petőfitelepre tervezett klubkönyvtárról alakult ki vita, melyet a felszólalók nagy száma is jelzett. Ezekhez a kérdésekhez Soós Károlyné, Daróczi Istvánné, Solymosi Lajos, Csányi János, Berzsenyi Lajos, dr. Kerepesi József, Koncz Mihály, Nagy László, Radics Sándor tanácsagok és Lacsán Mihályné országgyűlési képviselő szolt hozzá. A tanácsülés végül úgy határozott, hogy utasítja a végrehajtó bizottságot: vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy a Petőfitelepen ne klubkönyvtár, hanem művelődési házat építsenek, mégpedig lehetőleg az eredeti határidőn belül.

Szerzői matiné

A két kamarabérlet körülbelül azonos érdeklődésre tarthat számot. A B-ben Ungár Imre Beethoven-Barátok műsora és a szovjet Szemjon Krucsin zongoristája mellett a szegedi kamarazenekar szerepel még Almásy László (zongora) és Kovács Béla (klarinét) vendégfellépésével — a C-ben az osztrák Hans Kann és Rosario Merciano kétzongorás Beethoven-műsora mellett — az említetteknek kívül — a szegedi kamarazenekar — Várnagy Lajossal és a Boccherini gordonkaversenyt játszó Onczay Csabával — valamint Pécsi Sebestyén orgonahangversenye kapott helyet.

A színházi koncertek érdekessége, hogy döntő többségükben szerzői matiné, illetve a zenetörténet jellegzetes fejezeteit összefoglaló műsorok. Így egy-egy alkalommal halljuk Beethovent, Bartókot, Lisztet, Mendelssohnt, Csajkovszkijt, Mozartot, R. Strausst, illetve a XX. század jelentős külföldi (Prokofjev, Ravel, Britten) és hazai (Farkas Ferenc, Mihály András, Kodály Zoltán) komponistáit.

N. I.

Kire száll a füst?

A közmondás szerint a szépre. Többen megválnának szívesen ettől a jelzéstől, mint leveleink tanúsítják.

A Pannónia vállalat kémeje — írja M. V. (Bartók Béla tér) — az előírtnál több mint egy méterrel rövidebb és ma is kosár nélkül osztja a füstöt és a hamut a környező lakásokra. Most — esténként a szemetet és a bőrhulladékot

égetik el, aminek még penetráns szaga is van!!!

H. G. (Oroszlán u.) négy utca lakóinak nevében panaszkodik a szegedi kenderfonógyár Deák Ferenc utcai hálógyárára, melyből „oly hatalmas füst árad a Deák Ferenc, Victor Hugo, Oskola és Oroszlán utca környékére, hogy ilyenkor se udvarba, se padlásra teregetni nem lehet és az ablakokat is be kell csukni.”

Levélpárba

Lapunk augusztus 12-i számában rovatunkban szót kapott U. Gy. — az árvízi védekezésről balesetet szenvedett — könnyűbúvár is. Levele Simon Sándor (Újszeged, Népker sor 10.) a következő gondolatok papírra vetésére készítette: „A védekezés ideje alatt több tízezer ember állt helyt a gátakon, az irányító központokban, de egyikük sem azért, azzal a gondolat-tal dolgozott, hogy a nehéz percek után hősként „tetszelegjen”. Magam is a víz-ügyi igazgatóság dolgozója vagyok, részt vettem az árvízvédekezésben, s munkakörömről fogva jól ismerem a könnyűbúvárok munkáját, csak őszinte elismeréssel tudok szólni kitaratásukról, bátorságukról, munkájuk eredményéről”. A továbbiakban kiderült, hogy Simon Sándor ismeri U. Gy.-t és a baleset körülményeit — csak másként mint ahogy arról mi értesültünk.

De U. Gy. is újabb levelet juttatott szerkesztőségünkbe. Így módunkban áll közölni az írásban kialakult párbeszéd részleteit: „A vé-

dekezés hősei című cikkük nyomán — írja U. Gy. — az érintett vállalatok valószínűleg megtalálják az emberséges elintézési módot a balesetet szenvedettek ügyeinek rendezésére.” U. Gy. választ ad a hősként való „tetszelegésre” is. „Nem hinném, hogy bárki is azért ment volna ki a védekezésre, hogy az ott végzett munkáját nyilvánítsa közszemre várta volna. Én sem vártam... Nem köszönetre van szükség, csak egy kis emberségre ott, ahol azt nem adták meg.”

E párbeszéd a két levélíró számára bizonyára értéket, számunkra azonban nem teljesen.

A lábtörést szenvedett könnyűbúvár első levelében arról panaszkodik, hogy róla nem hallani semmit, senki meg sem említi őket, rájuk sem nyitják az ajtót. Azt hittük, valóban erről van szó.

Úgy sejtjük, vállalatától nem látogatókat, nem köszönetet várt. Akkor hát mit? Ez nem derül ki egyikük leveléből sem. És így az „emberség” nagyon általános és tág fogalom.

Bioképek a Vasutas-műteremben

Melyünkben nem munkál a vágy: olyasmit csinálni, ami töretlen benső kielégülést ad — amit rajtunk kívül nemigen produkál senki —, aminek épp ezért megkülönböztetett értéke van. Ami megőrzi emlékeztünk a könyörtelen Idő sodrában — akkor is, amikor már az avar alatt pihe-nünk.

Dán Károly, aki — magam láttam — művészi fokon volt képes az asztalosmesterséget gyakorolni, a növényvilág szépségeinek képernyőjével, gondosan preparált, bársnyos színű virágszirmok, fakérgék, levelek segítségével létrehozott műalkotásokban leltem meg azt az egyedi „valamit”, azt a sajátos, emlékmegőrző többletet, amelyre mindannyian rá szeretnénk bukkanni életünk során. Ruzicskay György, a tengerentúl is jólismert, szarvasi származású festőművész a

magyar úttörője e különös műfajnak: ilyen jellegű alkotásait ő „bio-képeknek”, „bio-intarziáknak” nevezi. Csakúgy, mint Ruzicskay művel, Dán Károly alkotásai is a festő- és iparművészet határára helyezhető dolgok, hisz képeik színét nem ők, hanem a természet keveri ki; viszont a faintarziákkal vagy még inkább a collage-technikával rokon formálásmód, a szuverén modell-rendszerek érvényesítése feltehetően a művészet rangjára emeli a bio-képeket.

Dán Károly képeinek egyéni jótét egyrészt szűkebb patriája légkörének érzékeltetése, másrészt valaminek tisztázó humanizmus szolgáltatja. Az előbbiek képviselőjében az Alsóvárosi udvar, a Színes tájkép, az Őszi pompa, a Szeged, a Tisza, a Juhász című művel, az utóbbiak képviselőjében a Játék a síneken, az Egyenjogúság, Az embe-

riség célja, s a háború mérlege című műveket említhetnők. Mind tájához ragaszkodó patriotaként, mind a tisztaszívű humanum képviselőjeként figyelmet és tiszteletet érdemlő, eredendő jóízűléről, az artistikum iránti természetes hajlamról tanúskodó képeket készít. Ösztönös harmóniát sugalló, síkrafeszített jelképei a magyar naiv festők — elsősorban Gaidos János, Süll András, Benedek Péter — modorát juttatják eszünkbe. A modorosságot, a glicoid megoldások buktatóit mindig el tudja kerülni — szűletett, finom ízlésével, tehermentő képzeletével, szerkesztő készségével. A Vasutas Képzőművész Szakkör műtermének látogatói bizonyára megkedvelik ennek — az ötvösművészet gondosságát igénylő — műfajnak vonzó alkotásait — s a rokonszenves, autodidakta alkotót.

Dér Endre

Csintalan automata

Korponay Ferencné (Bárka u. 12.) már több ízben becsapta a Rókusi állomáson hol így, hol úgy működő automata. Hol csak félig tölti málnával a poharat, hol pohár nélkül adja a hűsítő nedűt, hol egyiket se, sőt a visszajáró pénznek is csak a felét.

Olvasóink bizonyára nem egyedüli vesztese a gép játékoságának. A nagyjátékos is sokan esnek áldozatul az ottani automatáknak — és az Utasellátó is a hol vicces, hol bosszús megjegyzéseknek.

Zaj, zaj

K. I. és a többi Tisza-parti lakó nyugalma a nap minden szakában megszakítja az, hogy a hajóállomásnál „fülsíktató csikorgással” kanyarodik a vilamos. Azt írják, hogy telefonon több ízben kérték az illetékeseket, de a Közlekedési Vállalat semmit sem tett a kellemetlen zaj megszüntetése érdekében.